

ENTREVISTA AMB LLUÍS FLAQUER, CATEDRÀTIC DE SOCIOLOGIA DE LA UAB

Lluís Flaquer: "S'ha de canviar de xip i tenir els fills abans de comprar el pis"

Lluís Flaquer. Foto: DANNY CAMINAL
TERESA PÉREZ

LA POLÍTICA DE FAMÍLIA A CATALUNYA.

Hotel Majestic.

Pg. de Gràcia, 68.

A les 19.30 hores.

Lluís Flaquer (Mataró, 1946), sociòleg especialitzat en Teoria de la Família, desgrana avui *Les polítiques de família a Catalunya*. Ja és història que els nens neixin amb un pa sota el braç, perquè les ajudes que ofereix l'Estat a les parelles són més aviat garrepes.

--¿Però hi ha polítiques de família?

--Insuficients. Catalunya ha estat pionera en la prestació a famílies amb fills menors de 3 anys. A Europa arriben fins als 16 o els 18 anys. Aquí no s'ha ampliat per restriccions pressupostàries i per falta de voluntat política i de finançament. Si no hi ha més bon finançament, difícilment es farà política social.

--Si tinc fills, ¿amb què compto?

--Amb 200 euros anuals per fill a càrrec. És ridícul, no serveix per a res i els seus efectes són nuls. Només els cobren les famílies amb ingressos baixíssims. També hi ha beneficis fiscals, però hi ha una contradicció, perquè els diners que es desgraven són molt superiors als que es donen a les famílies pobres. És una política familiar horrible i equivocada.

--¿I vostè aconsella procrear?

--Aquest no és el problema. La societat penalitza tenir fills. Hi ha una enorme diferència entre els fills que es tenen i els que es voldrien tenir. Hi hauria més naixements si les polítiques socials trenquessin les barreres laborals.

--Les ajudes moltes vegades són promeses electoralistes.

--En els últims anys sí, per la falta d'idees clares. Això és irresponsable. Cal un pacte d'Estat.

--¿Hi ha hagut avanços?

--Sí, per exemple en l'escolarització de 3 a 6 anys. El problema és del naixement als 3 anys, perquè falten places d'escola bressol i més suport en el món laboral. Hi ha un buit en política familiar que ve de l'època de la Transició. Hi ha la idea equivocada que intervenir en l'àmbit de la família és conservador. Després del franquisme es va prescindir d'aquestes actuacions al considerar-les dolentes i antidemocràtiques.

--¿Vol dir que eren millor les de Franco?

--No, perquè aquelles consistien a mantenir les dones a casa, marginades del mercat laboral. Era una concepció patriarcal. És un error considerar que les polítiques familiars són franquistes.

--Aquí tenim fills després de comprar el pis...

--Sí, i després d'aconseguir una feina estable. Són dos requisits racionals, però s'hauria de canviar de xip i donar prioritat als fills, que ara arriben molt tard. En altres països no passa perquè l'Estat dona a les parelles les ajudes necessàries. A Espanya encara no hem entès que s'han de fer polítiques familiars més avançades i amb més despesa.